

A N'ELS ULLS DE LA

JOSEFINA LLAM DE DEU

Jo he gaudit de florits cims
y he baixat a estrets abims.
M'han mostrat les ciutats belles
ses preuades maravelles
de jardins y de palaus.
Pro per mi lo gran tresor
es quan miran ab amor
tos ulls blaus, tan blaus... tan blaus...

Amagades en los nius
les aus llensen cants festius
plens d'una alegríia dolça
que s'escampa per la molsa.
¿Que son los planys de les aus
comparats ab l'himne sant
que per tot me van cantant
tos ulls blaus, tan blaus... tan blaus...

Solcan l'aigua alats baixells
més lleugers que los aucells;
y al volar a tota vela
van deixarne blanca estela.
Més llaugers que aquestes naus
que fa lliscá el garbí fort
volen donarme la mort
tos ulls blaus, tan blaus... tan blaus...

Per un regne hi ha qui's bat
fins que cau en lo combat.
Per salvar una corona
hi ha qui son repós condona.
Jo seria dels més braus
y aniria en vers los Deus
si poguera fer ben meus
tos ulls blaus, tan blaus... tan blaus...

En palaus y vells castells
he admirat los rics joiells.
L'enfilall de blancas perlas
costa un mon sols per haberes.
Jo viuria en los afraus

si poguera arreplegar
les que un jorn varen llensar
tos ulls blaus, tan blaus... tan blaus...

Ja ho sabeu, doncs, blaus ullets
si'n faria jo de fets
per una sola mirada
trista, alegre o despiadada.
Jo voldria feus esclaus,
pro ja sé que no pot ser,
puig soc jo lo presoner
dels ulls blaus, tan blaus... tan blaus...

MES QUE GENERAL

Quant en les gravades planes del bromista setmanari de nostre propietat, s'insertà la bella caricatura del popularíssim Chato, un d'aquells celebrats exemplars devia anar a parar en les debils mans d'una senyora molt salamera; perque, sabem de bona tinta, que, aquell dia venturós, en el moment d'obrir el Chato la porta del pis que li serveix de domicili, va sentirse aquestes meloses paraules, a modo de *piropo*: Ja ho sé, ja ho sé, Joan meu, que t'han posat vestit de general; pro no t'hi amohinis, perque ets més qu'un general... ¡Ets el rei de casa...!

A COLP D'ULL

Sens volguernos atribuir la supremacia de bons *ullaires*, cal advertir, no obstant, que no tothom te bona *ullera*, ni tots son aptes pera distingir les coses pel propi color seu.

Aquí, a Olot, ahont impera *Madona convenien-*